

388

Łódzka Aleksandra
Wisznice dnia 19 VI 1946r.
R. VII.

Moje najważniejsze przeżycie wojenne.

efektowno z przeżyci wojennych które ja przeżyłam było
najstraszliwsze. Gdy srebrny front przez Polskę i zatrzymał się
nad Bugiem. Zagrały armaty i rozwisłały kule. Samoloty
warowały, że aż cała ziemia się trzęsła, od tego workotu i huków.
Wstaniem rano bardzo się przestraszyłam. Tu samoloty latają,
samochody jeżdżą bez przerwy, wojsko idzie wszędzie drożkami.
Niewiem co się dzieje. Słychać chociaż gromkami wszędzie,
aż tu lecą samoloty niewiem dokładnie ile (samolotów) było
Niem tylko, że było dużo. Wylatujemy ja z Kolerianko za
mięskanie zbierając tych samolotów, aż tu w tym momencie
zaczynają się bić (samoloty) w powietrze. Już się pali jeden
nad lasem. Wtem zaryniają z lasu różnymi strzelać do nich
samolotu. Samolot przewraca się w powietrze koczka i
upadł na ziemię, tylko orany dym się potoczył. Upadł nie daleko
od domu naszego. Nic nie wielać tylko dym i strzelanie słychać
Samolot rozwał się, że mało co zostało. Półtunki różnego
żelastwa i blachy przynosiło pod same miasteczko do nas.
Sąsiada stodoła się spaliła łuckie łęcz na ratunek, tu strzelaniem
Wprost nie wiekieli co robią. Niemcy z lasu łęcz, jednego
niemca zabiło, na śmierć drugi został ranny. Jeden pilot z
samolotu wyskoczył, ale ciż z tego niemcy złapali go i z
tego wszystkiego rozstrzelali. Co o samolocie łucki było to nikt
nie wie, bo wszystko było porzucane na drobne kawałeczki
Na drugi dzień rano zebrała się nas gromadka i

uow

i posiliśmy sobie tego samolotu. Jakiem przez mały lasik
i robiliśmy skrytkę od samolotu. Potnym się, a tu były ludzka
noży i kawałek skóry. Zrobiliśmy tam i powiedzieliśmy dla ludzi i
posiedli mój wujko zabrał. Zrobili skrytkę i porzucali wszystkie
ciężko, włożyli do (nieco) skrytki i zakopali. Zrobili bardzo ładny
grób dla nich i spoczywają do tej pory tam te ciała
Tak przetrwał w 1943 roku